

A NEMZETI KONZULTÁCIÓ ÉRTÉKELÉSE

– gyorsjelentés –

2005. május 18-án útjára indult a magyar demokrácia legnagyobb interaktív vállalkozása. Több mint 100 ezer km-t tettünk meg, 1000 településre látogattunk el. 1,6 millió emberrel beszéltünk személyesen, telefonon és az interneten. Itt az ideje, hogy összegezzük tapasztalatainkat, összegezzük, hogy mi magyarok, mit gondolunk a jövőnkéről. Kérjük, fogadják szeretettel a Nemzeti Konzultáció értékelését.

A Nemzeti Konzultációs testület

KUDLIK JÚLIA

A Nemzeti Konzultáció szóvivője

A Nemzeti Konzultáció nem szétválasztotta a különböző pártállású embereket, hanem összekötötte őket. Előfordult, hogy vitatkoztunk, hogy nem értettünk egyet bizonyos dolgokban, de megértettük, hogy a másik mit szeretne mondani. Meghallgattuk egymást. Az egyik legnagyobb eredménynek azt tartom, hogy a Konzultáció közelebb hozta egymáshoz az embereket. Azt láttam sok helyen és sok esetben, hogy egy-egy találkozó befejeztével még folytatják a beszélgetést, nem szaladnak rögtön a dolgukra. Az emberek megint szóba állnak egymással! A Konzultáció nem lett politikai támadások célpontja. Nem folyt ellene a ma egyébként népszerű lejárató vagy negatív kampány. Ez azt jelzi, hogy a politikai erők is elismerik a Konzultáció jelentőségét és fontosságát. Az egyik legfontosabb dolog, hogy baloldali, liberális, magukat szélsőségesnek nevező, vagy nem parlamenti pártok tagjai is fontosnak tartották, hogy eljuttassák hozzánk a véleményüket. Soha nem kérdeztem, kinek milyen a politikai beállítottsága, jár-e templomba vagy taggyűlésre, imádkozik-e? Sokkal inkább érdekelt maga az ember és az, amit el akar mondani, meg akar osztani velünk. Jó tudni, hogy az emberekben megvan az igény arra, hogy változtassanak a sorsukon. Sőt, pontosan tudják, hogy hogyan és mit kellene

változtatni, csak eddig erre senki nem volt kíváncsi. Jelzés értékűnek tartom, hogy a levélírók, telefonálók csaknem háromnegyede nő. Mintha a közéleti kérdésekkel kapcsolatban egyre érzékenyebbek és fogékonyabbak lennének. Jobban oda kellene rájuk figyelni.

JÓKAI ANNA

Gyökeres változások kellene

Az írónak az erkölcsi lény, a humanista alkotó méltóságának szemszögéből bár, de foglalkoznia kell a jelen gondjaival, a magyarság sorskérdéseivel, a spirituális Magyarország, a szellemi haza újjáteremtésével, ám úgy, hogy nagy ívben elkerülje a napi a csatározásokat. A konzultációs beszélgetések során kiderült, hogy az emberek egyrészt kiábrándultak a pártpolitikából, másrészt viszont nyilvánvalóan tudják, hogy az ország csak akkor kerülhet nyugalomba, ha a jelenlegi állapotokhoz képest gyökeres változások történnek, ami itt és most csak a politikán keresztül valósulhat meg. A testület missziója az volt, hogy megtudakolja az emberektől, mi a véleményük a jelenlegi Magyarországról, milyen elképzeléseik vannak a közös jövőnkéről. A csaknem 100 konzultációs beszélgetésből, valamint a fogadóórák tapasztalataiból kiviláglott számomra, hogy szerte az országban nagyobb az elégedetlenség, mint gondoltam. A Nemzeti Konzultáció legfőbb eredményének azt a nyíltságot tartom, ahogy az emberek megnyilvánultak, még kényes kérdésekben is, s egy lehetséges nemzeti összefogásnak a politikai szintnél magasabb rendű létrejöttét sürgették - határozott elvek alapján.

IVÁN LÁSZLÓ

A rendezetlenség irányába ható kapcsolatok beszélgetéssel gyógyíthatók

Nagyon időszerűnek tartottam a Nemzeti Konzultációs Testület létrehozását, a magyar társadalomban tapasztalható anomáliák miatt. Mint gerontológus és pszichiáter, hivatásomból adódóan évtizedek óta foglalkozom az idősödés és a nemzedékek közötti kapcsolatok alakulásával. Fontosnak tartom vizsgálni, mi módon alakul ki egy kapcsolati zavar a mindennapok emberi életében. A Nemzeti Konzultáció során tulajdonképpen "megvizsgáltuk", hogy az egyes ember hogyan látja az ország dolgait. Megtapasztaltuk, hogy a rendezetlenség irányába tartanak a kapcsolatok, az egyén és a

másik ember, illetve az egyén és az intézmények között. Mind az egyes embereknél, mind a családoknál érezhető a bizalmatlanság, az emberi kapcsolatok kiürülnek, ennek okán rendkívül nagy veszély fenyegeti a magyar nemzetet. A konzultációs beszélgetések során úgy tudtunk az emberek napi dolgaival kapcsolatba lépni, hogy azt ők fogalmazták meg, ők közvetítették, miközben érezhették, azért tesszük, hogy számukra biztonságot, valakihez való tartozást kívánunk biztosítani. Az egyéni élet dolgain keresztül közelítettük meg a társadalmi problémákat is. A Nemzeti Konzultációs Testület valamennyi tagjánál érezhették az emberek, hogy nem egyéni ambíciók megvalósításaként végezzük tevékenységünket, hanem a nemzetért való aggodás, jobbító szándék vezet bennünket. A konzultáció olyan szempontokat hozott felszínre, amelyek személyes élettapasztalatból leszűrt tanácsokban öltenek formát. Morális elkötelezettségünk és az emberektől kapott vélemények sokfélesége együtt járulhatnak így hozzá egy jövőendő kormányzás programjához.

FINTA JÓZSEF

A civil válaszoknak súlyuk lesz

Azok az emberek, akik valamifajta hitvallással bírnak nemzetről, elkötelezettséget éreznek az ország sorsának alakulása iránt, de soha nem politizáltak, más szemmel nézik a világot, más összefüggéseket vizsgálnak, mint a napi politika résztvevői. Megérett az idő arra, hogy a szakterületükön már eddig bizonyított, tapasztalt civil emberek véleményét is meghallgassák a politikusok. Ennek okán nagyon fontosnak tartottam kiterjeszteni a társadalomra az emberekkel folytatott párbeszédet, a nemzeti konzultációt, szélesíteni az együttgondolkodás lehetőségét, mert sajnálatosan, Magyarország az utóbbi időben nem büszkélkedhet olyan európai léptékű fejlődéssel, amelyre pedig igen nagy szüksége lenne. Az építészet elsősorban az életformák, viselkedésformák kérdése és nem stílus kérdés. Azért is vettem részt aktívan a nemzeti párbeszédben, hogy ezt képviseljem a konzultációs testületben. Egy idő óta tapasztalom, hogy a lassan újjáalakuló polgárság mégis kezd érdeklődni a magyar építészet iránt. Számos szakmai összejövetel mellett valami civil mozgás is beindult, ezt jelzi például a kávéházak terjedése a városokban. Ebbe a folyamatba kapcsolódott be a konzultáció, s a kérdésekre adott civil válaszok remélhetőleg olyan súllyal nehezedenek majd a kormány vállára, hogy kénytelen legyen azzal az épített világgal is foglalkozni, ami meghatározza az emberek életét. Megkerülhetetlenné vált, mit gondolnak az emberek, hisz másfél milliónyi véleményt nem lehet csak úgy kidobni.

TULASSAY TIVADAR

Ha látszik a cél, csodákra lehetünk képesek

A Testület legfontosabb feladatát abban láttam, hogy megszólította a magyar embereket, s hogy véleményük alapján törekedtünk megfogalmazni azokat a közös célokat, amelyek mozgósítani képesek a lelkekben szunnyadó energiákat. Ha látszik a cél, akkor csodákra lehetünk képesek. A konzultációk során azt tapasztaltam, hogy az emberek várták, hogy megszólítsa őket valaki, várták, hogy elmondhassák gondjait, félelmeiket, s hogy mit gondolnak szűkebb környezetükről, s a jövőnkéről. A XX. század a magyarság számára sem csupán gazdasági és politikai téren okozott jövátéhetetlen károkat, hanem a lelkekben és az erkölcsben is. Azt is érzékeljük, hogy az emberek gyanakvóná váltak a politikával, a politikusokkal szemben, kiábrándultak a pártpolitizálásból. A Testület tagjai hitelesen tudták megszólítani a polgárokat, s a beszélgetések során kiderült, hogy az emberek szeretnék, ha megerősödne a családok, s a társadalomban felerősödne a kisközösségek kohéziós ereje. Szeretnék, ha a haszonelvűség mellett figyelmet tudnánk fordítani értékeinkre is. A párbeszéd különféle módszereit jól használva, olyan helyzetelemzés állt össze, amely tükröt tart a politika, a politikusok elé is: így gondolkodik Magyarország a tennivalókról, a jövőről! A Testület feladata a helyzetelemzés, a célok kitűzése volt, a cselekvési programok összeállítása és szervezése azonban már az okos politikáé. A különböző irányultságú programok politikai összehangolására a közéletben eddig oly kevés esély volt, a Nemzeti Konzultáció legnagyobb eredményének azt tartom, hogy kellően sok ember véleménye konszenzust kényszeríthet ki a különbözőképpen gondolkodó politikusokból is. Például az egészségügy területén.

POZSGAY IMRE

Lehetőség egy új nemzet- és önismeretre

Mint olyan sok embert ebben az országban, engem is zavart közéletünk végletes megosztottsága, nehezen viseltem a polarizáltságot. Régóta kerestem a megoldási lehetőséget, amely áthidalhatja az áthidalhatatlant, javít a jelenlegi helyzeten. Azért fogadtam el a felkérést a Testületbe, mert úgy látom, a magyar társadalom jelentős része rosszul érzi magát, a rossz közérzet pedig könnyen átcsaphat közömbösségbe. Ez pedig – meggyőződésem –, nem szolgálja a magyar nemzet, a magyar társadalom ér-

dekeit, hiszen ha túl sokan választják a közömbösséget, akkor az olyan felültilen és szélsőséges csoportoknak kedvez, amelyekre egy európai uniós országnak nincsen szüksége. Meggyőződésem, hogy a Nemzeti Konzultációs Testület egy új nemzet- és önismeret lehetőségét villantotta fel. Mi Orbán Viktorral korábban szinte engesztelhetetlen ellenfelek voltunk, most mégis meg tudtuk találni a közös hangot a nemzet jövőjének érdekében. Ő azért indította el ezt a kezdeményezést, mert úgy látta, hogy az országnak nem bal- és jobboldali gondjai, hanem megoldásra váró és megoldható problémái vannak. Az országot járva, konzultációs testületi fogadóóráim során fiatalokkal és idősebbekkel találkozáva, rengeteg tapasztalatra tettem szert. A Nemzeti Konzultáció egyik eredménye egy új nemzetpolitika kialakításának lehetősége, a pártok felett álló össznemzeti ügyek támogatásában való egyetértés.

SCHÖPFLIN GYÖRGY

Lehetőséget kellett teremteni a cselekvésre

Örömmel fogadtam el a felkérést, hogy vegyek részt a Nemzeti Konzultációs Testület munkájában. A felkérés elfogadásakor abból indultam ki, hogy a magyar politikai rendszer egész egyszerűen befagyott, nincs párbeszéd a két tömb között. Ezt állampolgárként, politikaelmélettel foglalkozó kutatóként és életének nagy részét Nyugat-Európában töltő emberként egyaránt helyteleníttem. Kis túlzással képletesen azt mondhatnám, hogy az ország természetellenesen kettészakadt, oly módon, hogy vannak fideszes és baloldali vendéglők. Ez nem szerencsés helyzet. Meggyőződésem, hogy nem szabad leszűkíteni a politizálást a négyévenkénti szavazásra. Lehetőséget kell adni mindenkinek az életét meghatározó döntések befolyásolására. A választott képviselőknek el kell fogadniuk, hogy mindenki részt vehet a közélet alakításában, elmondhatja a véleményét, kritizálhat. Ettől éppenséggel nem gyengül, hanem erősödik a demokrácia. A Nemzeti Konzultációs Testület legfontosabb feladatát elvégezve, egyfajta mozgolódást, mozgósítást idézett elő a közéletben, teret adott az embereknek, hogy beleszóljanak a politikába. Az emberek képesek saját kezükbe venni életüket, ha a számos találkozó, megbeszélés, vita, helyi és országos kezdeményezés után úgy érezték, hogy van lehetőség a cselekvésre.

NÁRAY-SZABÓ GÁBOR

Mindenki érezhette, hogy szava van

A Nemzeti Konzultáció legfőbb eredményét abban látom, hogy a közvélemény széles rétegeit vontá be a közéletbe azáltal, hogy pártpolitikától függetlenül igyekezett megszólítani mindenkit, hogyan vélekednek a köz dolgairól, mit szeretnének elérni a jövőben. A nemzeti konzultációs beszélgetések során azt érezték az emberek, hogy szavuk van, hogy a nagyobb közösség számára is fontos, amit mondanak. Ezt sikerült széles körben is megéreztetni, amitől az emberek sokkal szívesebben, nagyobb lelkesedéssel vettek részt ebben a közös „jövőformálásban”. Olyan volt ez a munka, mint amikor vízbe dobunk egy követ és figyeljük a gyűrűző, visszaverődő hullámokat. Kérdések merültek fel, amelyek közösen kerestük a válaszokat. Kiderült, hogy a politikai paletta mindkét oldalán vannak, akik hasonló szeretnének, mint amit mi is megfogalmazunk.

Üzenetek a Nemzeti Konzultációból

Idén márciusban kénytelen voltam megválni harminc alkalmazottamtól, mert nem bírjuk a versenyt az olcsó kínai áruval. A kormánynak elég lenne a meglévő minőségvédelmi szabályokat betartatni és sűrűbben ellenőrizni ahhoz, hogy az olcsó és rossz minőségű dömpingáruk miatt ne menjenek csődbe a vállalkozók.

Zsuzsanna vállalkozó, Szombathely

Ma azokat a dolgozókat is el lehet bocsátani, akik betegállományban vannak a kisgyermekük mellett. Szerintem ez felháborító! Jobban kellene védeni azokat az anyákat, akik a gyermeknevelés mellett dolgoznak is.

Andrea budapesti óvónő

Hogy lehet, hogy a fiamat ugyanaz a tanár tanítja most történelemre a gimnáziumban, mint aki engem. Ugyanabból a könyvből tanulnak, ugyanolyan osztályharcos logikával, mint a rendszerváltás előtt, csupán a könyv lett vastagabb egy fejezettel. Hogy lesz így változás a fejekben?

Zoltán nyíregyházi szülő

Albérletben lakunk három éve a kedvesemmel. Sajnos esélyünk sincs arra, hogy saját lakásunk legyen, mert vidékiek vagyunk, és a szüleink nem

milliomosok, így a Fészekrakót nem tudjuk igénybe venni.

Júlia egyetemista, Szeged

Egyszerűen semmi nem működik jól ebben az országban. Nem működik jól az egészségügy, a rendőrség, az önkormányzatok, az oktatás, a tömegközlekedés. Semmi olyat nem tudok mondani, ami az elmúlt időszakban javult volna meg.

Gyöngyi néni, budapesti nyugdíjas

Nincs pénz kultúrára, programok szervezésére, arra, hogy ugyanolyan lehetőségei legyenek egy vidékinek, mint egy budapestinek.

IlIKE, három gyermek édesanyja (Nógrádból)

Megfelelő védőfelszereléssel sok munkanélkülit lehetne parlagfű irtáson és gyommentesítésen alkalmazni. Ehhez csak egy szájmaszk és egy kasa kell. Pár év alatt a felére lehetne csökkenteni a parlagfűvel fertőzött területek nagyságát.

Katalin, Budapest

Nem szabadna hagyni, hogy a kisgyerekek sokat nézzék a televíziót. Nálunk a hétköznapiakra ki is van húzva, és helyette olvasunk, meg játszunk. A gyerekek ettől sokkal nyugodtabbak lettek. Ajánlom mindenkinek, hogy a hétköznapiakra húzza ki a televíziót.

Zsuzsanna, pécsi anyuka

Ha a piacon akarom eladni, amit termeltem, akkor egy napra 4 m²-ért 40-50 ezer forintot kell fizetnem. Ha a nagyobb városok környékén lennének szabad élelmiszerpiacok, a termelők meg tudnák szervezni azok üzemeltetését. Így a városiaknak sem kellene génmanipulált zöldséget enni.

Joli néni, Dabas

Szerintem hamar megtérülne a beteglátogató szolgálat. Az orvostanhallgatók tanrendjébe lehetne beilleszteni, hogy látogassanak fél éven keresztül idős beteg embereket egy-egy kerületben. Nézzék meg, mi a bajuk, és ha kell, vigyék nekik a gyógyszert. Így nem lenne mindig hatalmas sor a rendelőkben.

József, Érd

A Nemzeti Konzultáció eredményei számokban

1, 6 millió embert hallgattunk meg személyesen, levélben, telefonon: a Nemzeti Konzultációs Központban, a Faluparlamentek gyűlésein, az Új Budapest Fórumokon, a "Nemzeti Konzultáció házhoz megy" című autóbusszos országjárás keretén belül 600 ezren küldték vissza a kérdőívet több mint 6000 levél érkezett véleményekkel, javaslatokkal, ötletekkel több mint 700 településen jártunk, 50 000 km-t utaztunk a Nemzeti Konzultációs Központban több mint 100 önkéntes segítette munkánkat, az Ügyfélszolgálaton és a levélbontásnál segédkezők 7000 órát dolgoztak az első önfenn tartó akció a magyar demokrácia történetében: 18 000 adományozó 60 millió Ft-ot adományozott (a legkisebb 200, a legnagyobb 300 000 Ft)

Kik vettek részt a Nemzeti Konzultációs Kérdőív kitöltésében?

A Nemzeti Konzultáció teljesítette feladatát: a teljes magyar felnőtt társadalom spektrumából értékes válaszok érkeztek a kérdőívekre. Az íveket nemtől, kortól és pártállástól függetlenül kitöltötték és visszaküldték az ország minden területéről. Természetesen a politikai aktivitás, a közéletben való részvétel iránti eltérő érdeklődés következtében, a felnőtt lakosság demográfiai összetételétől kismértékben eltér a Konzultációs kérdőív kitöltőinek köre – hasonlóan pl. egy népszavazáshoz, amikor ugyancsak a politikailag aktívabb állampolgárok fejtik ki véleményüket.

A Konzultációs kérdőív statisztikája röviden: a válaszadók 56%-a volt nő és 44%-a férfi. A hölgyek a felnőtt lakoságon belüli demográfiai arányuknál valamivel nagyobb aktivitást mutattak. A hölgyek mellett a válaszadók között felülreprezentáltak az idősebb korosztály tagjai, 60 év feletti a kitöltők 35%-a, megközelítőleg azonos az országos lakosági aránnyal a 40–59 éves korcsoport jelenléte, és kismértékben alulreprezentáltak a 40 év alattiak (32%). A válaszadók 18%-a volt budapesti, 20%-a megyei jogú város lakója, 31%-a városi és ugyancsak 31%-a községben lakó. A kérdőívet visszaküldők között az országos átlagnál kismértékben nagyobb súllyal szerepeltek a diplomások (29%), 38% volt érettségizett, 18% szakmunkás végzettségű, 15% pedig 8 osztályt végzett.

„MIT TETT ÉRTÜNK AZ ORSZÁG?”

„Mit tett értünk az ország?” Mivel javította az Ön vagy családja életkörülményeit a magyar állam az elmúlt 15 év során?

A családtámogatással (pl. családi adókedvezmény).

A nyugdíjak emelésével, a 13. havi nyugdíj bevezetésével.

A tanulás támogatásával (pl. diákhitel, ösztöndíjak).

Az otthonteremtés támogatásával (pl. lakáshitelek állami garanciával).

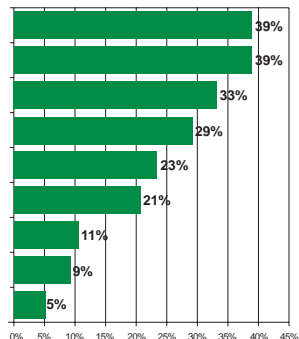
A bérek emelésével.

A kis- és közepes vállalkozások támogatásával.

Az egészségügyi ellátás javításával.

A gazdák, mezőgazdasági termelők támogatásával.

A közüzemi vagy lakáshitel-tartozások rendezésével.

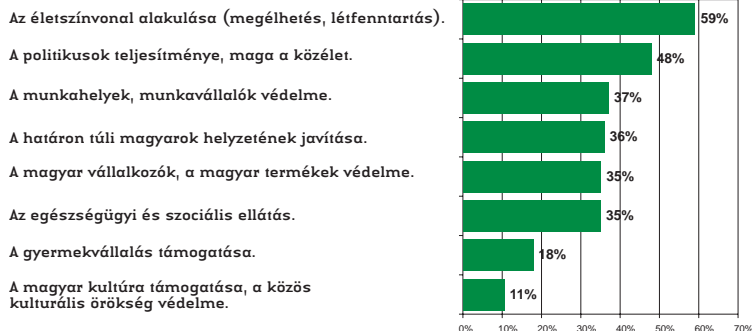

A Nemzeti Konzultáció résztvevői az elmúlt 15 év politikájával, de különösen az utolsó két kormánnyal szemben fogalmaztak meg éles kritikát. Emellett azonban a kormányok teljesítményeit is elismerték. Az 1998 és 2002 között dolgozó Fidesz-kormány intézkedései közül a családtámogatási rendszert (családi adókedvezmények), a tanulás/oktatás támogatását és az otthonteremtésért, illetve a kis- és közepes vállalkozások felzárkóztatásáért tett erőfeszítéseket ismerték el leginkább a kérdőívek kitöltői.

Az MSZP-kormányhoz köthető teljesítmények közül a bérek emelése (közalkalmazotti béremelés) és a 13. havi nyugdíj bevezetése nyerte el leginkább az állampolgárok elismerését.

„MIBEN CSALÓDTUNK?”

„Miben csalódtunk?” Önnek mi okozta a legtöbb csalódást a közéletben az elmúlt 15 év során?

Az elmúlt 15 év csalódásai egyfelől a létbiztonság sokak által érzékelt korlátaihoz (az életszínvonal várakozásokon aluli alakulása, a munkahely elvesztésének megnövekedett kockázatai), illetve a közélet és a politika teljesítményéhez kötődnek. A Nemzeti Konzultáció résztvevői markáns kritikát fogalmaznak meg a hétköznapi problémáitól sokszor elforduló, az emberek meghallgatását elmulasztó politikai elitel szemben. A kritikák mögött azonban a demokrácia, az állampolgárok és a politikai közélet szereplői közötti eredményesebb kapcsolat iránti igény húzódik meg.

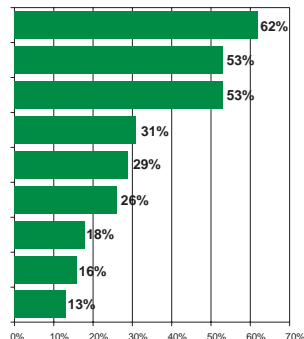
A fent említett kérdések mellett néhány, a közelmúlt politikai eseményeihez kötődő csalódás is felkerült a legfontosabb problémák közé: ilyen például a határon túli magyarok helyzete (december ötödikei népszavazás és utóhatása), illetve a magyar vállalkozók, a foglalkoztatás gerincét adó kis- és közepes vállalatok védelme (elmaradó adókönyvitések, áfa-visszatartás, kis- és közepes vállalkozásokat támogató programok hiánya).

„MITŐL FÉLÜNK?”

„Mitől félünk?” Ön szerint mitől félnek ma leginkább az emberek Magyarországon?

- A munkahelyek elvesztésétől, az egyre növekvő munkanélküliségtől.
- A bizonytalan, kiszámíthatatlan jövőtől.
- A mindennapi megélhetési gondoktól (pl. áremelkedések).
- A nyugdíjaskor nehézségeitől.
- A bűnözéstől, a közbiztonság romlásától.
- Az ingyenes egészségügyi ellátás megszűnésétől.
- A családok, közösségek széthullásától.
- A falvak, kistelepülések leszakadásától.
- A gyermekvállalás nehézségeitől.

A csalódásokkal párhuzamban, a jövővel kapcsolatos szorongások, kockázatok között is elsősorban a munkával és a létbiztonsággal kapcsolatos problémák szerepelnek. A válaszadók többsége leginkább a munkahelyek elvesztéséhez, a növekvő munkanélküliséghez, a bizonytalan, kiszámíthatatlan jövőhöz, illetve a mindennapi megélhetési gondokhoz kötődő kockázatokat említette.

Sokan (több tízezen) jelölték meg emellett a nyugdíjaskor problémáit, a közbiztonság romlását, illetve az ingyenes egészségügyi ellátás elvesztésével kapcsolatos félelmeket.

„MIBE SZERETNÉNK BELESZÓLNI?”

„Mibe szeretnének beleszólni?” Mely kérdésekbe szeretne Ön a négyévenkénti választások között is személyes beleszólási lehetőséget kapni?

A politikusok számonkérése, beszámoltatása.

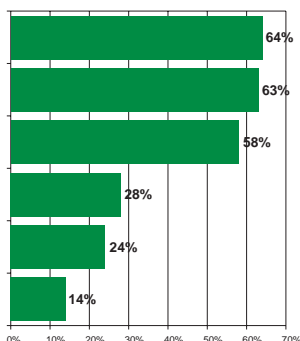
Az intézmények sorsával kapcsolatos döntések (pl. iskolák, rendelők bezárása).

A lakókörnyezet fejlesztésével kapcsolatos kérdések (pl. utak, parkok, játszóterek).

Az állami beruházások alakulása (pl. autópályák, utak nyomvonalai).

A kiemelt külpolitikai kérdések (pl. magyar hadsereg külföldi szerepvállalása).

Az országos rendezvényekről történő döntések (pl. olimpia rendezése).

A demokrácia, az aktív közélet iránti igény alapvetően három területen (politikusok számonkérése, közintézmények sorsa, illetve a közvetlen lakókörnyezet) fogalmazódik meg markánsan a Nemzeti Konzultáció résztvevőinek körében. E három terület valójában azonban a közélet két alapidimenziójához kötődik. Az egyik az országos politika elszámoltatása. Az állampolgárok nagyobb felelősséget, az ígéretek betartását és ennek hiányában a megfelelő konzekvenciák levonását várják el a politikai elit szereplőitől. A 4 évenként ismétlődő parlamenti választások mellett, véleményük sűrűbb meghallgatását is alapvető igényként fogalmazzák meg.

A másik az önkormányzatiság és a helyi politika síkja. A választók beleszólást kérnek a lakókörnyezetüket vagy közintézményeiket érintő politikai döntésekbe (pl. vidéki iskolák bezárása).

„MIN VÁLTOZTASSUNK?”

„Min változtassunk?” Mi az, amin Ön szerint feltétlenül változtatni kell Magyarországon 2006 után?

Meg kell tiltani a gyógyszerárak és az energiaárak inflációt meghaladó emelését.

Csökkentsük az adóterheket.

Állítsuk le a privatizációt.

Az állam védje meg a munkahelyeket.

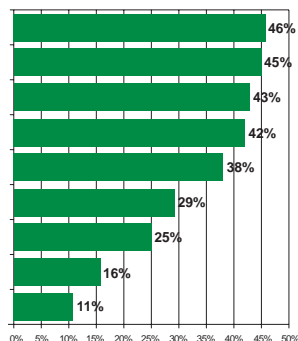
Nem szabad engedni a kórházak eladását.

Növelni kell a nyugdíjak vásárlóértékét.

Növeljük az otthonteremtés támogatását.

A kormány garantálja az európai uniós támogatások kifizetését.

Nem szabad koncesszióba adni az autópályákat.

Mindenkori élethelyzetüknél, életproblémáiknál fogva, jóval megosztottabban a válaszadók a szükséges/elvárt kormányzati intézkedések vonatkozásában. Az elvárások derékhada azonban ebben az esetben is a munka világa és a létbiztonság megteremtése köré szerveződik.

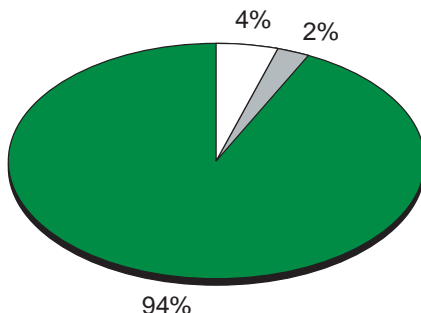
A legsürgetőbb problémaként a gyógyszer- és energiaárak állami kontrollját, az adóterhek érzékelhető csökkentését, a munkahelyek védelmét, illetve ezzel összefüggésben a nemzeti vagyon védelmét nevezték meg a résztvevők.

Sokan jelölték meg mindemellett a nyugdíjak és az otthonteremtés területén elvárt kormányzati teendőket.

„MI LEGYEN A KÖZÖS CÉL?”

„Mi legyen a közös cél?” Az alábbiak közül Ön mit tart a következő kormány legfontosabb feladatának?

- A modernizáció felgyorsítása.
- Nyitott társadalom.
- Biztonságos élet megteremtése.

Minden korábbinál egységesebb az állampolgárok elvárása a közös célok tekintetében. A Nemzeti Konzultáció résztvevőinek 94%-a a biztonságos élet megteremtését nevezte meg a rendszerváltás utáni magyar demokrácia közös céljaként. A biztonságos élet megteremtése többek között tartalmazza a munkahelyek hatékonyabb védelmét, a jelentős, radikális adócsökkentés iránti igényt, a családok és a nők helyzetének segítését, az otthonteremtés életképes rendszerét, a foglalkoztatás gerincét adó kis- és közepes magyar vállalkozói réteg támogatását, illetve a nemzeti vagyon védelmét (a privatizáció leállítását).

www.nemzetikonzultacio.hu